

Zkušenost kontaktu s městem světla

stručný popis osobní zkušenosti s tématy souvisejícími s prací Školy

Chtěl bych popsat osobní zkušenost z roku 2010 při cvičení morfologické disciplíny navržené pro postulanty Školy Sila. Jde o osobní vnitřní zkušenost kontaktu s tím, co lze s určitým zjednodušením pojmenovat „město světla“.

Zkušenost proběhla následujícím způsobem. Jako obvykle jsem seděl na židli a prováděl rutinní cvičení morfologické disciplíny. Cvičil jsem krok osm, jehož cílem je cítit „prázdnost prázdnoty“. Nejprve jsem měl okamžik obtíží a nedostatečné soustředění. Poté, co jsem setrval v hledání prožitku prázdnoty, objevila se mi tato mimořádná zkušenost, která přinesla nový rozměr do mého vnímání skutečnosti.

Prováděním navrhovaného cvičení jsem setrval na snaze odklonit se od centrálního bodu a vytvořit prázdnost. Rozšířil jsem tento prožitek směrem k limitům, které slábly, až postupně mizely, ale zároveň zůstávaly naprosto skutečné. Strávil jsem neurčitý čas v tomto úsilí, čím intenzivnějším, tím nehmotnějším. Vzdalování se od středu vytvořilo prázdnost, a také mizení limitů posílilo pocit prázdnoty. Usiloval jsem o to velmi intenzivně jednou, dvakrát, několikrát ...

Ocitl jsem se blízko konce tunelu. O kousek dál se otevíral světlý prostor. Tam venku na mě čekalo, to nejvíce vytoužené místo. Bylo to nádherné místo, na světlé planině lehce napravo.

Byl jsem na okraji velkého prostranství plného blízkých a přátel. Atmosféra byla příjemná a jasná, plná průhledného světla a čerstvý vzduch plnil plíce.

Odevzdal jsem se tomuto prožitku dobrého bytí. Byl jsem v extázi, hluboce pohroužený, uvnitř oslněn a zavěšen v nepojmenovatelném pocitu míru. Viděl jsem, že v tomto městě není třeba nic brát ani přidávat. Všechno je přesně tak, jak má být. Není se čeho bát. Neexistují žádné před nebo po, ani teplé nebo studené.

Na tomto místě jsem našel všechny lidi z minulosti, současnosti a budoucnosti.

Cítil jsem jasný pocit toho, že jde o nejmilovanější místo, nejoblíbenější domov, kam každý dříve či později dojde. Vše bylo tak prosté a zároveň nepopsatelně krásné.

Měl jsem pocit, že se dotýkám velmi hluboké vnitřní oblasti, s prostorem a časem odlišným od těch obvyklých. Dopad této zkušenosti oslabil a relativizoval mou víru ve smrt.

V návaznosti na tuto zkušenost vyvstaly otázky ohledně její autentičnosti a možnosti jejího sdílení, které ponechávají dveře otevřené dalšímu případnému výzkumu. Zatím sdílím alespoň tento stručný popis jako skromný příspěvek Škole.

Čtyři roky po zážitku, během cesty do Turecka, jsem navštívil promenádu před amfiteátre v Efezu a zdálo se mi, že vidím tu samou krajinu, kterou jsem už viděl ve zmíněném zážitku.

Antonio R. Antonucci
Parky studií a reflexe - Pravíkov
28. ledna 2020

--

Revize českého překladu z Italštiny: Dana Feminová